

Вовк Павло Вячеславович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність Конституції України частини першої статті 28, частини першої статті 33, частини першої статті 38, частин першої, другої, п'ятої статті 83, підпункту „а“ пункту 11 частини четвертої статті 85, частини першої статті 86, частини третьої статті 88, пункту 6 частини першої статті 93, частини сьомої статті 101 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402-VIII зі змінами (далі – Закон № 1402).

Автор клопотання вважає, що:

- частина перша статті 28, частина перша статті 33, частина перша статті 38, частини перша, друга статті 83 Закону № 1402 не відповідають частині першій статті 8, частині першій статті 64, частинам першій, другій статті 128 Конституції України;

- частина п'ята статті 83, пункт 6 частини першої статті 93 Закону № 1402 не відповідає частині першій статті 8, пункту 14 частини першої статті 92, підпункту 4 пункту 16-1 розділу XV „Перехідні положення“ Конституції України;

- частина перша статті 86, пункт 6 частини першої статті 93 Закону № 1402 не відповідають частині першій статті 32, частині першій статті 64 Конституції України;

- частина третя статті 88, частина сьома статті 101 Закону № 1402 не відповідають статті 8, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 64 Конституції України.

У конституційній скарзі йдеться про те, що оспорюване законодавче регулювання не відповідає принципу верховенства права, зокрема в аспекті правової визначеності, передбачає дискримінацію за родом занять під час реалізації права на судовий захист, а також „порушення та обмеження прав близьких осіб та членів сім'ї судді на приватне та особисте життя“, становить втручання в гарантії незалежності судді, обмежує право особи бути призначеною на посаду судді за конкурсом тощо.